

EEN EIGENAARDIGE TREKVLINDER, HET RESEDAWITJE *PONTIA DAPLIDICE* L.

Deze vlinder is een nomade binnen het areaal Oost Zweden (Gotland) en Estland tot Oost-Duitsland en Oost-Azië en verder tot Z.W. Frankrijk en Portugal. Deze vlinder verkiest natuurlijke graslanden met steppe-achtig karakter en pionier vegetaties op braakliggend akkerland. De voedselplanten zijn vooral resedasoorten (bvb. bij ons *Reseda lutea*) De eieren worden afgelegd op jonge rozetten van deze planten. Het zijn pop-overwinteraars die echter als nomade nieuwe biotopen met reseda's opzoeken, er zijn twee rassen bekend: in Z. Europa *Pontia daplidice* forma *daplidice* en in O. Europa *Pontia daplidice* forma *edusa*. Deze Oost-Europese resedavlinders komen westelijk van de Elbe alleen als dwaalgasten voor. De reseda vlinders in Nederland zijn volgens Lempke waarschijnlijk uit Oost-Europa afkomstig. De vlinder is goed herkenbaar aan de onderzijde, de groene beadering lijkt op deze van de && van de oranjetip (*Antocharis cardamines* L.) Waarom ik deze vlinder eigenaardig noem? Wel, tussen 1947 (191 exemplaren bekend volgens Lempke) tot en met 1953 (132 exemplaren bekend volgens Lempke) was deze vlinder blijkbaar stabiel vertegenwoordigd in Nederland. Hoewel eigenaardig genoeg in 1952 slechts 1 exemplaar door Lempke vermeld wordt. Volgend jaar verschijnen dan ineens 132 exemplaren, in 1954 slechts één exemplaar bekend en het laatst 1 enkel exemplaar in 1978. Moest één van onze lezers weten hoeveel *P. daplidice* in ons land te zien waren na 1978 dat ware zeer interessant. Voor zover ik weet zijn in Nederland na 1978 geen vangsten meer bekend. Hoe het hier bij ons gesteld is weet ik evenmin. Die talrijke groepen in 1947 en 1953 met de daaropvolgende verdwijning van de soort lijkt mij hoogst eigenaardig.

Ons zeer gewaardeerd medelid Hubert Lievens schrijft in zijn merkwaardig boek "De vlinders van Oost-Vlaanderen" (uitgave Atalanta) het volgende: *Pontia daplidice*, rupsen in Juni en in de herfst op verschillende kruisbloemigen vooral reseda sp.; twee generaties, één in april-mei en één in juli-augustus. Is alhier een immigrant welke niet zo dikwijls wordt aangetroffen. Vindplaatsen in Oost-Vlaanderen omgeving van Gent en in Zingem bij Oudenaarde. Wij kunnen niet genoeg dit waardevol boek aanbevelen aan onze lezers. Ik denk dat de vindplaatsen in Oost-Vlaanderen, Zingem en Gent, wijzen op een migratieroute langs de Scheldevallei vanuit de kalkstreek van NW. Frans Vlaanderen en dus niet vanuit Midden-Europa westwaarts zoals Lempke aangeeft voor de Nederlandse exemplaren.

In de verzameling van Hubert Lievens vinden we verder *P. daplidice* met als vindplaatsen Ollières 21/06/1970 en Luberon 28/07/1980, in de verzameling A. Dufrane (in mijn bezit) Mons 17/07/1939 2 ex. en Tongeren 23/07/1952 2ex. Deze laatste exemplaren zijn waarschijnlijk een deel van de talrijke migrerende *P. daplidice* gevangen in Nederland in 1953 (Lempke). Verder in de Cavaillon (Provence Frankrijk) 24/07/1922. De exemplaren in de verzameling A. Jottrand in mijn bezit zijn afkomstig uit Z. Frankrijk 1932, 1934 en 1936. In de verzameling Metz (in mijn bezit) zijn de exemplaren allen zuid Europees, Rhodos 20/07/1975, La Escala (Spanje) 01/05/1976.

Alle gegevens over deze eigenaardige migrant zijn steeds welkom en we zouden zeer dankbaar zijn indien we deze konden publiceren in Atalanta.